

Chemarea ta

Adrian Erbiceanu

Ar trebui să plec; se bate-o oră
Mult prea târzie ca să mă confortez.
Chemarea ei m-atrage în cohorte;
Chemarea ta, ascunsă, mă devoră.

Te joci cu vorba ca să mă escorte
Prin vreme, ca o masă piroforă,
Când ceasul bate ca să ies din horă
Și nu știi, a te-abține, ce efort e!

Stau prins ca-ntr-o capcană ilicită,
Gata să-i sparg ferestrele opace,
Când gestul tău mă prinde în ispită

Cu-aceeași abdicare zălogită
Ca dopamine paradiziace.
Ar trebui să plec și n-o pot face...

(Din vol. "Printre silabe")